

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ издаје по војном и у савременом, књижевном, научном и познавајућем издавачу, — Отласи по телекому — Телефонични вестник Народне банке ФНРЈ за приступату бр. 1031 Кодексу, — Телефонични вестник продаје 1031-870880.

Среда, 24 октобар 1951.
БЕОГРАД

БРОЈ 47 ГОД. VII

Цена овог броја је 20— динар, — Президија за годину 1951 издаје 100— и то максимално 700— динара. — Редиција: Улица Краљевића Марка бр. В. — Телефон: Радиоцентар 28-873, Административна 26-276. Плаќање продаје 22-619, Телефонска централа 28-010.

436.

УКАЗ

По осаву члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 6 тачка 2 Закона о Президијуму Народне склопитине ФНРЈ, Президијум Народне склопитине ФНРЈ прогласује закон о извршењу казни, мере безбедности и васпитно-поправних мера који су донели Савезни веће и Ради народе Народне склопитине ФНРЈ на својим саветницима од 28 септембра 1951 године, а који

ЗАКОН ИЗВРШЕЊУ КАЗНИ, МЕРЕ БЕЗБЕДНОСТИ И ВАСПИТНО-ПОПРАВНИХ МЕРА

ДЕО ПРВИ
ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Према дадима стручним за учњесна кривична дела извршију се само ове казне, мере безбедности и васпитно-поправне мере које су прописане у закону и извршете у судској суштини.

Судска одлука се извршије само кад је постала правоснажна и кад за посено извршење нема законских стечења.

Члан 2

Извршењем казне, мере безбедности или васпитно-поправне мере осуђеном лицу одузимају се или ограничавају само права обухваћена одређеном казном, односно мером, а на начин и под условима утврђеним у судској одлуци и у овом закону.

Сирка и начин извршења казни односно мера не може бити напомене физичких чинова или повреда људског дотојаштва осуђеног лица.

Члан 3

Смерну казну, казну строгог затвора и казну затвора извршију органи унутрашњих послова.

Казну затвора и строгог затвора изречену војничима и рачним подофицирима, као и пјтомцима, пјехонијима, војним саборцима и официрима који нису разрешени постоле службе у оружаним снагама, могу извршити органи Министарства народне одбране ако казна не превази годину дана.

Казну строгог затвора извршије органи народног одбора ако казна не превази годину дана.

Члан 4

Изводу казните се извршије и изводу казну затворује срески суд.

Члан 5

Мере безбедности извршију установе народног здравља, суд и брдске унутрашњих послова.

Члан 6

Васпитно-поправне мере извршију установе социјалне политике, просвете и унутрашњих послова.

Члан 7

Све казне осим подзначе казне извршију се у трошку државе (чл. 60 КЗ).

Члан 8

Надлежни државни органи дужнији су да приступију извршењу казне, мере безбедности или васпитно-поправне мере у року од три дана по пријему правоснажне судске одлуке, уколико закон државе не прописује или ако у судској одлуци није одређен други рок за извршење.

Члан 9

Казну строгог затвора и затвора извршије се у казнено-поправној установи.

Казнено-поправне установе јесу казнено-поправни домови, вештитни дом за осуђене породице и затвори.

Члан 10

Казну строгог затвора и затвора у трајању преко шест месеци осуђени издржавају у затворима. У затворима издржавају и казну строгог затвора лица осуђена из ову врсту казне ако остатак казне по урачунатом притвору или истражном затвору не прелази шест месеци.

Поједини осуђени могу казну строгог затвора или затвора издржавати и у посебном за то одређеном дому.

Члан 11

Бремените жене у времену од три месеца пре изрођаја до изрођења једне године живота детета издржавају казну строгог затвора и затвора у заптијеном дому за осуђене породице.

Малолетни осуђени из казну строгог затвора, као и из казну затвора у трајању преко три месеци издржавају казну у казнено-поправном дому за малолетнике.

Осуђени који будују од лекарских хроничних оболења издржавају казну строгог затвора у заптијеном казнено-поправном дому.

Члан 12

Казнено-поправни докази узрекују установе. Он руководи сим стручним у установи и тимаје је да обезбеди извршење казни и изводу пријему казна и других правних престоја у раду установе.

Управник је за свој рад одговоран министру унутрашњих послова народне републике односно Министру унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 13

Затвором непосредно управља поверилици унутрашњих послова српског односно градског народног одбора, а већим затвором преко управника затвора.

Затвори постоје за подручја срезова и за подручја градова издвојених из састава среза.

У граду издвојеном из састава среза чије је седиште у истом граду, постоји за подручје града и за подручје среза један затвор.

Члан 14

У казнено-поправним установама постоје стражари. Ершењем стражарске службе руководи заповедник наређењима и под контролом управника казнено-поправног дома односно поверилика унутрашњих послова српског (градског) народног одбора.

Ближе одредбе о организацији стражарске службе и наоружању стражара, као и о њиховим правима и дужностима, привидљностима, дисциплинској одговорности и униформи прописаће Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 15

У казнено-поправним установама постоји служба за здравствену заштиту осуђених.

Уколико за лечење појединих оболјела у казнено-поправној установи не постоје одговарајући услови, осуђени који оболи од такве болести биће упућен за лечење у установу опште здравствене службе.

Члан 16

Руководни појединци служби у казнено-поправној установи, васпитачи, стражари и други службеници установе, прве своје дужности на начин одређен законом и другим прописима а по унутрашњим уредбама установе.

За свој рад сви службеници установе подлежу су узимавању.

Члан 17

У казнено-поправним установама постоји посредни окућнички ред.

Надлежни о житељима реду службе посреднице одговорне су премају осуђеним и најчешћим поступцима, о извршењу којима се осуђени пријављају у начину посреднице да прате редом житеља, а затим стеченим методом, о најчешћим осуђеним и њиховим извршењу, у председништву, а тошћевши, и докимлију изјетка и посета, о пострадалим, као и о стеченим осуђеним из казнено-поправне установе.

Празницик ожиченом реју пропанује Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 18

У казнено-поправном дому постоји спасоводски одбор који поред управника сачињавају његови помоћници, шеф групе васпитача, лекар и записничар среза.

Управник казнено-поправног дома дужни је послати министру саветодавниот одбор о свим важнијим питањима управљања казнено-поправним домом.

Члан 19

Надзор над казнено-поправним установама на територiji народне републике и спровођење санкција у име виших министар унутрашњих послова извршије народни посланици, односно Министар унутрашњих послова ФНРЈ у посреду савезних првично-поправних установа.

Министар унутрашњих послова ФНРЈ врши општи надзор над свим казнено-поправним установама и стара се о правилном и јединственом извршењу казни и опровођењу вешично-поправних мера.

Члан 20

У циљу надзора над стањем у казнено-поправним и вешично-поправним установама министар унутрашњих послова врши посредне инспекције у њима преко одређених службеника. Општи преглед казнено-поправник домаца вршиће се најмање трипут годишње.

Члан 21

Лица која овласти Президијум Народне скупштине ФНРЈ имају право да врше инспекцију свих казнено-поправних установа.

Лица која овласти превидијум народне скупштине народне републике имају право да врше инспекцију у казнено-поправним установама Народне републике.

Друга лица могу посетити и прегледати казнено-поправне установе само по одобрењу надлежног министарства унутрашњих послова.

ДЕО ДРУГИ

ИЗВРЕШЕЊЕ КАЗНИ

ГЛАВА I

ИЗВРЕШЕЊЕ СМРТИНЕ КАЗНЕ

Члан 22

Смртна казна извршије се на начин одређен у судској пресуди, односно у акту помиловања.

Члан 23

Смртна казна не може се извршити пре него што ће претходно утврди да ли је укинута или замењена другом иместајем или актом помиловања.

Смртна казна ће бити извршена под лицем које је тада у потпуности било искључено да се састре са смртној казницом.

Члан 24

На смртној казни се извршије подручје суда који ће извршије за првостепену казну и који ће извршије за посредну казну иако се извршије под њим.

Члан 25

За извршење смртне казни надлежно је првостепено унутрашњим посредницима српског односно српског првостепеног одбора па чак и за подручје на којем је смртну казну у другом степену.

Извршење смртне казни у време извршења смртне казни.

При извршењу смртне казни обавестиће се о времену и месту њеног извршења надлежнији јавни тужилац који има право да присуствује извршењу.

Члан 26

Смртна казна извршије се у присуству комисије коју сачињавају један службеник надлежног поверилишта унутрашњих послова, лекар и записничар. Чланова комисије одређује поверилици унутрашњих посредника надлежног првостепеног одбора.

О извршењу смртне казни саставља се записник у који се уписује подаци о осуђеном, датум и број судске пресуде, дан и начин извршења смртне казне и констатира се да је смрт наступила. Записник потписују сви чланови комисије.

Извршењу смртне казне по правилу не може приступити грађанство.

Орган кој је извршио смртну казну дужан је да о томе извести надлежног матичара ради уписа у књигу умрлих. Исто тако дужан је да о извршењу смртне пресуде одмах обавести најближе сроднике поубиљеног и да им уручи његове ствари.

Члан 27

Ако су више лица истом пресудом осуђена на смртну казну, смртна казна извршује се појединачно по реду утврђеном у судској пресуди без присуства осталих на смрт осуђених.

ГЛАВА II

ИЗВРШАВАЊЕ КАЗНЕ СТРОГОГ ЗАТВОРА И ЗАТВОРА

1. Почетак извршења казне и упућивање осуђених у казнено-поправне установе

Члан 28

Извршавање казне строгог затвора и затвора почиње тек са даном кад се осуђени јави казнено-поправној установи у коју је упућен на издржавање казне.

Ако је осуђени принудно упућен из издржавање казне, извршавање казне почиње тек са даном кад је осуђени лишен слободе ради упућивања у казнено-поправну установу.

Члан 29

Министар унутрашњих послова народне републике, односно Министар унутрашњих послова ФНРЈ за савезне казнено-поправне установе, одређује распоред о упућивању осуђених у поједине казнено-поправне установе.

Према утврђеном распореду упућивање у казнено-поправне установе врши повереник унутрашњих послова српског односно градског народног одбора на чијем подручју осуђени има пребивалиште, а ако нема преиздавалника упућивање врши повереник унутрашњих послова српског односно градског народног одбора на чијем подручју осуђени борави. Ако се осуђени налази у истражном затвору, упућивање у казнено-поправну установу врши повереник унутрашњих послова народног одбора на чијем се подручју затвор налази.

Ако се осуђени налази у бекству или се прије, расписао се потерница.

Орган унутрашњих послова који упућује осуђеног у казнено-поправну установу дужан је једновремено овој доставити сверен препис превоснажне судске пресуде за осуђеног.

Члан 30

Почетак извршења казне, уколико се осуђени не налази у притвору или истражном затвору, може се на молбу осуђеног одложити у случају теже болести док она траје. Исто тако, у случају смрти у породици осуђеног или ради довршења неодложних пољских или других радова, ако осуђени нема друге радне снаге, почетак извршења казне може се одложити најдуже до два месеца, рачунајући од дана за који је познан да започне издржавање казне. Ако је осуђено лице бременита жена, почетак извршења казне одложиће се за време од три месеца пре порођаја до напуштања олни месецим живота детета. Уколико осуђена жене доји своје дете, може јој се на основу лекарског мишљења извршење казне одложити и до извршења дванаест месеци живота детета.

Решење по молби за одлагање извршења казне доноси повереник унутрашњих послова надлежан за упућивање на издржавање казне. Потив овог решења има места исклопи министарству унутрашњих послова

народне републике, односно поверилишту унутрашњих послова Аутономне Покрајине Војводине односно Овлашћеног народног одбора Аутономне Косовско-метохијске Области у року од осам дана од дана пријема решења.

До доношења решења по молби, одлаже се извршење казне.

Члан 31

Лицу осуђеном на казну затвора у трајању до шест месеци, ако је пре почетка извршења казне позвано на војну службу, почетак извршења казне одлаже се до спроветка војне службе.

У другим случајевима осуђени ће се упутити на издржавање казне.

2. Начин издржавања казне

Члан 32

При ступању у казнено-поправну установу утврђује се идентитет осуђеног, извршиће се над њим лекарски преглед и одузете му се предмети које према прописима кућног реда не може имати код себе док издржава казну.

Члан 33

Мушки и женска лица издржавају казну у одвојеним казнено-поправним установама или у истој, али одвојени једини од других.

Лица која се налазе у притвору или истражном затвору морају бити потпuno одвојена од осуђених који издржавају казну у затворима.

Члан 34

У казнено-поправним установама осуђени издржавају казну скупно, али распоређени по групама које су међусобно одвојене. Распоређивање по групама врши се према личним особинама осуђених, њиховом животу и владајућем осуде и за време издржавања казне, као и према мерама за преваспитавање које се могу заједнички применити на више осуђених.

Осуђени који су познати као алкохоличари смештавају се у посебно одељење ради лечења.

Члан 35

Лицу осуђеном на казну строгог затвора или затвора може изузетно бити одређено усамљење ако алична својства осуђеног и његово понашање указују да је опасан по слугарство или преваспитавање других осуђених.

Усамљење може бити одређено у почетку или у току издржавања казне и може се одредити до једне четвртине казне, али не може трајати дуже од три године.

Не може бити одређено усамљење лицу чије телесно и душевно стање, по мишљењу лекара дома, не доноси да оно буде одвојено од осталих осуђених.

О усамљењу одлучује надлежни министар унутрашњих послова.

Члан 36

За време усамљења осуђени ће бити одвојени од осталих и при шетњи и при настави.

Осуђеног за време усамљења обавезно обилази најмање један пут недељно управник дома, или његов помоћник, лекар и васпитач.

3. Пракса и дужности осуђених

Члан 37

Лицима која издржавају казну у казнено-поправним домовима обезбеђује се без никакве искрани, одело, обућа, рубље и постельница. Лицима која издр

издавају казну у затворима обезбеђује се без накнаде исхране и постельнице, а по потреби и одело, рубље и обућа.

Осуђени добијају исхрану по табличама исхране, таблице исхране и бројке одредбе о исхрани, обући, рубљу и постельници прописује Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 38

Осуђени има право на пакету за рад којим постиче прописани разни учинак за односну врсту рада. За преко временни рад који се не врши по дисциплинској класи, као и за учинак рада преко одређеног, осуђеном припода награда према општим прописима о раду има за односну врсту рада.

Осуђени који се у ваду истакне радионизаторством или иноваторством или производством могу се доједићи посебне награде.

За осуђене који се истичу у раду пребацивањем одређеног учинка, радионизаторством или иноваторством или производством могу се кубним радом предвидети погодности укљико су у складу са скромом извршењем казне.

Члан 39

Најмање једну трећину зараде коју осуђени прими за свој рад чуваје управа казнено-поправне установе као његову уштећину која ће му се претати прашком пуштања на слободу.

Једну трећину зараде за рад осуђени има право да троши за под прве личне потребе према врлијадима кубног реда.

Остатак награде који и део зараде који не утрошити за личне потребе осуђени има право да исплаће својој породици или другом лицу које ће по закону дужан да га држава, а ако нема породице може одредити да му се чува чува уштећина. Из овог дела зараде могу лица која је осуђена по скону дужан да издржава остваривати захтев за амнистацију.

Од зараде коју осуђени прими за свој рад одбија се до 10% у корист фонда за унапређење културно-просветног рада у казнено-поправним установама и за помоћ личним откупничима из установа. Билоје одредбе о овом фонду и постотку који се одбија од зараде прописаје Министар унутрашњих послова ФНРЈ у споразму са Министром финансија ФНРЈ.

Члан 40

Осуђени за време најдлажења плаве имају право на бесплатну здравствену заштиту и на социјално осигуравање у случају несрете на послу.

Злике одредбе о социјалном осигуравању осуђених прописује Савет за народно заштите и социјалну политику Владе ФНРЈ у сугласности са Министром унутрашњих послова ФНРЈ и Министром финансија ФНРЈ.

Члан 41

Осуђени има право да имаје листа која се односе на његова права и законом заштићене интересе, као и да узбуђује имене претставака појединачних државних органима у искључивим својим правима и законом заштићеним интереса.

Именни акти који се односе на осуђеног достављају се преко управе казнено-поправне установе, а имене претставака осуђених упућују преко управе казнено-поправне установе.

Управа казнено-поправне установе дужна је све тима указати имена осуђеном у послесу издајима појединачних радњи за заштиту његових права.

Члан 42

Осуђени има право да се донесује са својим брачним кругом, детима, родитељима, братом и сестрама. Са другим личностима осуђени се може именити само по одређењу управе казнено-поправне установе.

Осуђени има право да прими пакете са храном, рубљем и другим предметима за лично употребу, као и писмима.

Лице осуђено на казну строгог затвора могу да приступе и да одавају писма као и да примају пакете једанпут месечно, а осуђени на казну затвора двапут месечно.

Билоје одредбе о дописништву и примању пакета прописује управник о кубном реду.

Члан 43

Осуђени има право да прими посете чланова у же породици. Изузетно, по одобренију управника казнено-поправне установе, осуђени могу посетити и друга лице.

Састања посетите се осуђеним обављају се у посебној просторији у присуству службеника који одреди управник.

Лице осуђено на казну строгог затвора имају право на једну посету месечно а лица осуђена на казну затвора на две посете месечно.

Билоје одредбе о посещивању осуђених прописује управник о кубном реду.

Члан 44

Осуђени имају право да за већији већи слободно располажу набављају у казнено-поправној установи новине, часописе, књиге, предмете исхране и друге предмете за лично употребу, изузев алкохолних пића.

Члан 45

Управник казнено-поправног дома односно управник унутрашњих послова који управља затвором ствара се да осуђеном не буду ускраћена права утврђена законом.

Осуђени има право да се жали на повреду својих права управнику казнено-поправног дома објасно појединику унутрашњих послова. Жалбе осуђених уносе се у књижу рапората у коју се уписују и решења донесена поводом ових жалби.

Осуђени има право да се жали на повреду својих права и службеном лицу које крви испекцију у казнено-поправној установи и то без преноса управника казнено-поправне установе.

Члан 46

Осуђени су дужни да раде ако су способни за рад.

Радно време траје осам часова дневно. На преко временни рад осуђени се могу одвојавати према општим прописима о преко временом раду.

Осуђени имају право на један дан одмора не-дељно.

Осуђени имају право да скаког дана прекиду извесно време из чистог ваздуха, уз престорију у којој се налази брдце. Билоје одредбе о скоку сајмиште прописује о кубном реду.

Члан 47

Лице осуђено на казну строгог затвора распоређују се по пословима који одговарају њиховој стручној креми и способности.

Ако се одреди да сва лица раде физичке послове, ти послози укозимо не одговарају ранијим занимавају осуђенима личи морају бити лакши прилоде.

Члан 48

Лице осуђено на казну строгог затвора распоређују се по травнику на физичке радове.

Ако осуђени није способан за физичке радове тужије да ради послове за које је способан.

Члан 49

Годину обавезу осуђени извршују по првому у радиој граници под контролом службеника казнено-

поправне установе у којој издржавају казну. Распоред осуђених у радне групе врши управа казнено-поправне установе.

Члан 50

Осуђени су кухини придржавати се промиса о кућном реду, правила радне дисциплине и наређења службених лица.

Члан 51

Ако лице које се налази на издржавању казне строгог затвора или затвора душевно оболи, управа казнено-поправне установе улутиће га на лечење у завод за душевно болесна лица.

Осуђено лице које буде изјечено за време дох троје казни, биће враћено у казнено-поправну установу да издржи остатак казне. Време проведено у заводу урачунат ће се у време издржавања казне. Ако је такво лице било осуђено на казну затвора до две године, управа завода за душевно болесна лица обавестиће о томе суд, који ће одредити да ли ће се наставити издржавање казне или ће се осуђено лице пустити на слободу. При томе ће суд узети у обзир тежину ученичког дела, ранњи живот учениција, као и у којој је мери боравак у заводу утицао на лечење учениција.

Члан 52

У случају смрти осуђеног управа казнено-поправне установе дужна је о томе одмах обавестити његову ујку породицу и најближег матичара.

На молбу чланова ујке породице министар унутрашњих послова може одобрити да се леш осуђеног преда породици ради сахране.

4. Мере за преваспитавање

Члан 53

Мере за преваспитавање осуђених јесу нарочито рад у индустријским предузећима, занатским радионицима и на економијама, изучавање заната, похађање културно-просветних, васпитних и фискултурних курса.

Рад спровођена ових мера у свакој казнено-поправној установи организују се индустриска предузећа, занатске радионице и економије за рад осуђених, стручне занатске и пољопривредне школе и курсеане, курсеви за опште, образовање и аналфабетски читајеви, као и културно-просветни, васпитни и фискултурни наставни.

О извршењу ових мера стара се управа казнено-поправне установе.

Члан 54

За спровођење културно-просветне, васпитне и фискултурне наставе у казнено-поправним установама постоји трупа васпитача. На челу ове трупе стоји шеф који руководи њеним радом.

Члан 55

Осуђени ће се по правилу упослiti у индустриском предузећу, занатским радионицима или на економији казнено-поправне установе.

Изван казнено-поправне установе осуђени могу сим упослени само у државним и другим друштвеним предузећима и на јавним радовима и то пошто претходно проклеју у казнено-поправној установи најмање три месеца ако су осуђени на казну затвора, односно шест месеци ако су осуђени на казну строгог затвора.

Осуђени се не смеју употребљавати за рад код приватних лица.

Члан 56

У казнено-поправним установама постоји библиотека из које се осуђенима давају књиге на читање.

Поједијним осуђеним може се дозволити да издавају и да читају и друге књиге чија садржина није у супротности са преваспитавањем осуђених.

Члан 57

У циљу правилног праћења живота и рада осуђених за време издржавања казне, као и ради праћења дејства мера за преваспитавање, управа казнено-поправне установе дужна је водити за сваког осуђеног лични лист.

У лични лист се уписују лични подаци о осуђеном, његовом животу и раду пре осуде, о ранијим осудама, о раду, држању и поништању за време издржавања казне, као и други подаци који се односе на карактерне особине осуђеног.

Образац личног листа прописује Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

5. Дисциплинске мере

Члан 58

За повреду прописаних правила кућног реда, радне дисциплине и правилног однеса према службеним личним и другим осуђеним, осудени могу бити важњени дисциплински.

Дисциплинске казне за осуђене јесу:

- 1) укор,
- 2) двочасовно продужење радног времена у трајању од три до тридесет дана,
- 3) одређивање на тежи рад у трајању до четиринаест дана,
- 4) лишење права дописивања и пријема посета за три месеца,
- 5) лишење права пријема покета до два месеца,
- 6) ограничење праћа располагањем новчаним за лично потребе до четрнаест дана,
- 7) усамљење до четрнаест дана.

Осуђеном се може изрећи једна или више казни заједно.

Дисциплинске казне из тачке 2), 3), 5) и 6) овог члана не могу се применити на бремениту жену и мајку која доји своје дете. У случају поновољене повреде правила кућног реда могу се бременитој жени и мајки изрећи и ове казне.

Члан 59

Дисциплинске казне изриче управник казнено-поправног дома, а у затвору повереник унутрашњих послова уколико управник затвора не постоји.

При изричењу дисциплинске казне осуђени мора бити саслушан.

Дисциплинске казне уписују се у лични лист осуђеног.

ГЛАВА III

ЗАШТИТНИ ДОМ ЗА ОСУЂЕНЕ ПОРОДИЉЕ

Члан 60

У заштитном дому за осуђене породиље издржавају казну бремените жене осуђене на казну строгог затвора или затвора у времену три месеца пре порођаја до завршене једне године живота детета.

Члан 61

Заштитни дом за осуђене породиље уређен је тако да се осуђеницама за време трудноће, порођаја и после порођаја може пружити нега која одговара њиховом стању, а новорођеној деци нега за њихово правилно развијање. Осуђенице и деца морају бити под надзором лекара за време док се налазе у дому.

Члан 62

Осуђенице се у дому смештају у заједничке просторије. Времените осуђенице морају бити одвојене од оних које имају децу.

Деце морају бити смештена у посебној просторији уређеној за хигијеску негу деце.
Мајкама се мора пружити могућност да саме негују своју децу.

Члан 63

Храна у дому за осуђене породице спрема се одвојено за осуђенице а одвојено за децу.
За децу и болесне осуђенице храну прописује лекар а одобрава управник дома.

Члан 64

Осуђенице су дужне радити у занатским радионицима и на економији дома као и да обављају унутрашње послове у дому.

Осуђенице су ослобођене свих темних послова у времену шест недеља пре и шест недеља после породаја.

Члан 65

По извршеној једној години живота детета осуђеница се упуњује на даље издржавање казни у ону казнено-поправну установу из које је била упућена у заштитни дом за осуђене породице, односно ону казнено-поправну установу у којој би требало казну да издржава да није била породица у почетку издржавана казна.

Дете се предаје, у споразуму са мајком, родбини или у дејцију лом.

Осуђеница која је родила мртво дете или јој оно касније умре не може се упутити у казнено-поправни дом пре истека шест недеља од дана породаја.

Члан 66

Одредбе о издржавању казни и о мерама за преваспитавање осуђених у казнено-поправним домовима важе и за издржавање казни у заштитном дому за осуђене породице, уколико у овој глави закона није другачије одређено.

Министар унутрашњих послова ФНРЈ прописаје посебна правила о кубином реду у заштитном дому за осуђене породице.

ГЛАВА IV**УСЛОВНИ ОТПУСТ****Члан 67**

Осуђено лице које је издржало половину казне строгог затвора или затвора и покаже својим радом и владањем да се толико поправило да се може очекивати да неће даље вратити кривична дела, може се условно отпустити са издржавања казне.

Ако се осуђено лице за време издржавања казне парочито истакне својим радом и владањем, може се условно отпустити и пре него што је издржало половину казне строгог затвора односно затвора.

Под условом из става 1 овог члана лице осуђено на казну строгог затвора у доживотном трајању може се условно отпустити ако је издржало петнаест година строгог затвора.

Условни отпуст траје до истека времена за које је изречена казна, а за лица којима је смртна казна замењена строгим затвором у доживотном трајању десет година од дана отпуштања са издржавања казне (чл. 56 КЗ).

Члан 68

Осуђени који је издржало половину казне строгог затвора или затвора има право да управи казнено-поправни дом, односно поверилику унутрашњих послова српског (градског) народног одбора поднесе молбу да буде пуштен на условни отпуст.

Управник казнено-поправног дома заједно са сметодавним одбором (чл. 18), односно повериликом унутрашњих послова српског (градског) народног одбора размотриће крајем сваког трећег месеца поднете молбе за пуштање на условни отпуст као и друге случајеве осуђеника који испуњавају услове да буду пуштени на условни отпуст, и свој предлог за пуштање на условни отпуст поднеће надлежном министру унутрашњих послова.

О условном отпушту решава министар унутрашњих послова под чијим се надзором налази казнено-поправна установа у којој осуђени издржава казну. Министар претходно прибавља мишљење комисије коју сачинjavaju помоћник министра, начелник управе за извршење казни министарства унутрашњих послова, јавни тужилац народне републике или његов заменик, односно Јавни тужилац ФНРЈ или његов заменик, и један судија врховног суда народне републике односно Врховног суда ФНРЈ.

Члан 69

У решењу о условном отпушту одредиће се место у коме ће осуђени за време условног отпушта пребивати. Осуђени има право да назначи једно или више места између којих жели да му се једно одреди за пребивалиште.

Осуђени који је пуштен на условни отпуст дужен је да се пријави поверилици унутрашњих послова српског (односно градског (рејонског) народног одбора, на чијем подручју се налази место које му је одређено за пребивалиште.

Министар унутрашњих послова може лицу на условном отпушту одредити ново пребивалиште ако за то постоје оправдане разлоге. При одређивању новог пребивалишта уваже се у обзир и жеља лица које је на условном отпушту.

Лице које се налази на условном отпушту може начином одређено пребивалиште само по сlobodenu ministra uнутрашњих послова који је донео решење о условном отпушту.

Члан 70

Условни отпуст спозије се ако условно отпушталија је на условном отпушту учини ново кривично дело које по своме значају и тежини указује да разлоги за условни отпуст више не постоје (чл. 57, ст. I КЗ).

О спозију условног отпушта решава суд који је наложио аз субеће за ново кривично дело.

У случају опозијања време проведено на условном отпушту не урачунава се у казну (чл. 57, ст. 2 КЗ).

ГЛАВА V**ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНИХ ИЗ КАЗНЕНО-ПОПРАВНИХ УСТАНОВА****Члан 71**

Осуђени ће се отпустити из казнено-поправне установе у коју ћада, уочи време трајања казне на коју је осуђен, . . .

се време трајања казне између 18 и 7 часова, осуђени ће се пустити на слободу у 18 часова. На његову молбу може му се допустити да пребываји у казнено-поправној установи.

Ако казна истиче између 12 и 18 часова осуђени ће бити пуштен на слободу пре 12 часова.

Члан 72

Осуђеног ће пре напуштања казнено-поправног дома прегледати лекар. Налаз о његовом здрављу забележиће се у лични лист.

Ако је осуђени у часу када му казна истиче тако болестан да је неспособан за путовање, управа казнено-поправне установе упутиће га на лечење најближој установи опште здравствене службе.

Члан 73

Приликом отпуштања из казнено-поправне установе лицу које је издржало казну предају се његове личне ствари које су биле на чувању у казнено-поправној установи и уштећевина од зараде.

Ако лице које се отпушта из казнено-поправне установе нема свог одела, рубља или обуће, нити средстава да их набави, управа казнено-поправне установе даје му бесплатно одело, пар рубља и пар обуће.

Управа казнено-поправне установе набавиће лицу које је издржало казну возну карту до места које је изабрало за своје пребивалиште, односно до станице која је томе месту најближа, ако оно нема за то својих представа.

Набавка ствари из става 2 овог члана и возне карте врши се из средстава фонда предвиђеног у члану 39 овог закона.

ГЛАВА VI

ОДВОРИ ГРАЂАНА ЗА ЛИЦА ОТПУШТЕНА ИЗ КАЗНЕНО-ПОПРАВНИХ УСТАНОВА

Члан 74

При сваком српском односно градском народном одбору постоји одбор грађана за пружање помоћи лицама која су отпуштена из казнено-поправних установа по издржаној казни или па условни отпуст.

Одбор сачињавају по један претставник савета за народно здравље и социјалну политику народног одбора, Народног фронта, Антифашистичког фронта жена, Извештајног крста, синдиката и поверилишта унутрашњих послова односног народног одбора као претседник.

Кад одбор одлучује о малолетницима у његов састав улази и по један претставник народног савета и синдиката просветних радника.

Члан 75

Одбор грађана ће лицима отпуштеним из казнено-поправне установе указивати помоћи за коју му се обрате, а нарочито помоћи им да нађу уласке које одговара њиховим способностима ако они сами тако уласке не могу да нађу, а може им из фонда предвиђеног у члану 39 овог закона давати материјална средства у случају њиховог обосења пре уласке.

Члан 76

Ако малолетник који је пуштен на слободу нема родитеља или ако родитељи не могу обезбедити његово даље васпитавање, одбор ће ставити предлог органију старања да предузме одговарајуће мере.

Одбор ће се старати о животу и раду отпуштених малолетника за време док се то старање покаже не потребним. Ако се малолетник налази у средини која може штетно утицати на његов развој, одбор ће предложити органију старања да у оквиру своје надлежности предузме мере да се из те средине издаје и смести у другу средину која ће на њега повољније утицати.

ГЛАВА VII

ИЗВРЕШЋЕ ОСТАЛИХ ВРСТА КАЗНИ

1) Извершење казне ограничења грађанских права

Члан 77

Казна ограничења грађанских права извршује се привременим брисањем осуђеног из бирачког списка, разрешењем од изборне функције коју је вршио у друштвеној организацији или удружењу, као и забрањом јавног иступања.

Члан 78

Привремено брисање из бирачког списка спроводи надлежни народни одбор према одредбама Закона о бирачким списковима.

Члан 79

Разрешење осуђеног лица од изборне функције коју је вршило у друштвеној организацији односно удружењу спроводи друштвена организација односно удружење у коме је осуђени изборну функцију вршио. Поверилиште унутрашњих послова српског односно градског народног одбора надлежно за извршење казне обавестиће орган који претставља друштвену организацију односно удружење у коме је осуђени вршио изборну функцију, да предузме одговарајуће мере ради разрешења осуђеног он изборне функције.

Члан 80

Лице осуђено на ограничење грађанских права не може иступати под својим именом јавно преко штампе или радија или говором на зборовима, састанцима удружења и другим јавним склоповима.

Ако осуђени јавно иступи под својим потписом преко штампе, или јавно говори на зборовима или другим јавним састанцима, казниће се за прекршај новчаним казном до 2000 динара, а у поновљеном случају казном затвора до десет дана.

Члан 81

Поверилиште унутрашњих послова српског односно градског народног одбора водиће евидентију лица осуђених на казну ограничења грађанских права која бораве на његовом подручју.

2) Извершење казне забране бављења одређеним занимањем

Члан 82

Казна забране бављења одређеним занимањем извршује се одузимањем осуђеном дозволе на основу које је стекао праузно вршења тог занимања.

Извршење ове казне спроводи српски односно градски (рејонски) народни одбор на чијем подручју осуђени има пребивалиште, а ако нема пребивалиште онда српски односно градски (рејонски) народни одбор на чијем подручју осуђени има боравиште.

Српски односно градски (рејонски) народни одбор водиће евидентију лица осуђених на ову врсту казне која бораве на његовом подручју.

3) Извершење казне конфискације имовине

Члан 83

Казна конфискације имовине извршује се одузимањем имовине осуђеног лица. Која имовина може бити предмет конфискације одређује овај закон.

Осуђеном лицу одузима се само она имовина која је имала у време правоснажности пресуде којој је изречена казна конфискације имовине.

Члан 84

Лицу осуђеном на казну конфискације имовине по правилу се одузима непокретна имовина.

Ако је осуђено лице земљорадник, не може му се одузети кућа за становаште са двориштем и привредне зграде уз кућу (на окућници, у дворишту) као и вољноприредио земљиште у величини потребној за издававање осуђеног земљораднику и његове породици.

Ако се породица осуђеног земљорадника састоји од три члана рачунајући и осуђеног, осуђеном ће се оставити један хектар обрадиве површине. Кад је земља

љаште слабе плодности осуђеном се може оставити и до два хектара обрадиве површине.

Ако осуђени има више од три члана породице, онда ће му се да сваког даљег члана породице оставити још 25—40 ари обрадивог земљишта. Овао ће се поступити само у погледу оних чланова породице који немају сопствене земље.

Осуђеном лицу које није земљорадник, не може се одузети кућа за стаковане. Ако кућа има два или више станова, или ако осуђени има више кућа, остане му се у својину један стан у бедној од тих кућа. Најдуже у року од три месеца после извршења конфискације, на предлог судбених органа и по приставку органа управљања, суд може наредити замену стана или куће која је остављена осуђеном лицу у својину за други одговарајући стан или кућу у истом месту.

Члан 85

Лицу осуђеном на казну конфискације имовине могу се од покретности одузети само она ствари готов новац и погражавања преко износа од 50.000 динара, драгоцености, скупине уметничких предмета и колекције, велике библиотеке, моторна возила и спрске, моторни чамци и бродови, гравираредне машине и спрске на погон, инвентар односно уређаји који служе за обављање радње или занимања и стока преко броја одређеног у ставу 3 овог члана.

Ствари које осуђеном лицу служе за вршење заточености или занимања могу се одузети ако је извршена казна трајне забораве бимљења одређеним заточенијем, или ако је осуђено лице пресило да се бави одређеним занатом односно занимањем.

Осуђеном лицу земљораднику не мора се одузети два волна или два конја, једна крава с телом, две крмаче и један кенар, исти пресуди и тог обзира никој.

Ако је осуђеном земљораднику главни заплаћивао стотинско, оставнице му се овлачи број стока који је потребан за извршење његовој и његовог породице.

Члан 86

Ако је осуђено лице члан породице задруге, чубле, затруге, или кубне заједнице, или је чланица, може му се одузети само тај имовина која је у њему припада или ако која ће му припадати у случају смрти.

Члан 87

Конфискована имовина постаје одлештенкова имовина доком правоснагност пресуде којом је извршена казна конфискације имовине.

Члан 88

Лице у чију корист постоји законско или укњижене право раздружења или укњижене права споменута из конфискованих непокретностима не треба да га конфискују.

Сви оставни терети из конфискованих непокретности и брину се изузев кубних и пољских ствари.

Члан 89

Докази одсуства само за оне обавезе осуђеног лица које су обезбеђене законским правом стеченим из конфисковане имовине до покретања кривичног поступка и то да висине вредности ствари на којој постоји законско право.

Члан 90

Ако осуђено лице умре у међувремену од правоснагности пресуде којом је извршена казна конфискације имовине до извршења ове казне, имовина, која ће бити изузета од конфискације да је осуђено лице било у животу за време извршења ове казне, припада његовим наследницима.

Члан 91

Ако казна конфискације имовине буде укнути, конфискована имовина вратиће се осуђеном лицу односно његовим наследницима.

Ако вратије поједини делови конфисковане имовине највеће ствари или прасло могућим, најмање се њихова вредност у изнузу без штете за осуђеног.

Одлуку о вратију конфисковане имовине, која је олакшана највећим делом, доноси суд који је спровео извршење казне конфискације имовине.

Против одлуке суда из претходног става могу се жалити окучено лице односно његови наследници и јавни тужилац.

Жалба се подноси у року од осам дана по датуму првостепене одлуке.

Члан 92

Казну конфискације имовине извршује срески суд па чијем се подручју налази конфискована имовина осуђеног лица.

Кад се конфискована имовина налази на подручју више среских судова, казну конфискације имовине извршује срески суд па чијем се подручју налази по предностима највећи део конфискованих непокретности, односно по вредности највећи део покретне имовине ако нема непокретности.

Извршење казне конфискације имовине спроводи судија појединци.

Поступак по предметима извршења казне конфискације имовине је један.

Члан 93

Суд која је извршило казну конфискације имовине доставља ради извршења писмени пресуду среском суду најчешћом за извршење казне конфискације имовине.

Кад срески суд поддеконом за извршење казне конфискације имовине има пресуду којом је промајног лица извршена казна конфискације имовине, извршење је у складу са дужностим поступке и имовини осуђеног лица.

Члан 94

Ако осуђено лице имовину која ће се по овом члану могла одузети, или ако је имовина која се може створити по вредности изузета, суд ће донести решење да обустави поступак извршења казне конфискације имовине. Ово решење доставља се јавном тужитељу и ће против тога решења имати прву жалбу.

Ако се по обустави поступак утврди да је у висине правоснагности пресуде којом је извршена казна конфискације имовине постојала имовина која се по овом закону може конфисковати, суд ће накнадно спровести поступак за извршење казне конфискације имовине.

Члан 95

Попис и процену конфискованих покретности и непокретности врши судија са заповедчиком. Процена конфискованих ствари врши се само у случају ако чима постоји заједничко право.

Конфискована имовина проценује се према стварној вредности на дан пописа. Процену врши сам судија или преко вештач-проценице.

Ако се поједини делови конфисковане имовине не налазе на подручју суда који спроводи извршење казне конфискације имовине, попис, процена и друге радње обављају се преко суда на чијем се подручју налази односна имовина.

Пописује се и проценује само она имовина осуђеног лица која се по овом закону може одузети.

Сви државни органи као и појединачна лица која постоји знају о имовини осуђеног лица дужни су да суду пруже сва обавештења у погледу те имовине.

**ДЕО ТРЕЋИ
ИЗВРИШЕЊЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ**

ГЛАВА VIII

УПУТИВАЊЕ У ЗАВОД РАДИ ЧУВАЊА И ЛЕЧЕЊА

Члан 111

Мера безбедности упутивања у завод за душевно болесна лица или други завод за чување и лечење извршује се у одговорајућем заводу опште здравствене службе.

У које ће се заводе ова лица упућивати на чување и лечење одређује савет за народно здравље и социјалну политику народне републике у споразуму са министром унутрашњих послова народне републике.

Ако у једној народној републици не постоје заводи у које би могла бити смештена лица према којима треба применити ову меру, она могу бити упућена у такве заводе у другој народној републици према распореду који ће прописати Савет за народно здравље и социјалну политику Владе ФНРЈ у споразуму са Министром унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 112

Меру безбедности упутивања у завод за душевно болесна лица или други завод за чување и лечење спроводи повереник унутрашњих послова српског односно грађевског народног одбора на чијем подручју борави лице према коме је ова мера одређена.

Члан 113

Лица према којима је изречена мера безбедности упутивања у завод за душевно болесна лица или други завод за чување и лечење бије по правилу назначеноа од осталих болесника у заводу.

О станову управља лице које је упућено на чување и лечење управа завода ће обавештавати крајем сваког трећег месеца суд који је одредио ову меру.

Члан 114

Ако суд утврди да је осуђено лице са смињвом урачунавашу извешено и одлучи да остатак казне строгог затвора или затвора има да надржи, осуђени ће бити упућен да остатак ове казне надржи у казнено-направној установи.

ГЛАВА IX

ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

Члан 115

Одузимање предмета који су употребљени или били намесници за извршење кривичног дела, који су настали напречњем кривичног дела, или који су добијени или истрага за извршење кривичног дела, врши суд који је изрекао првостепену пресуду.

Према природи предмета о који су пословни проник суд ће одредити да ли ће се одузети предмет продати, унишити, или ће се чувати у суду, или уступити другом државном органи.

ГЛАВА X

ПРОТЕРИВАЊЕ ИЗ ЗЕМЉЕ

Члан 116

Странцу против кога је изречено прогеријавање са територије Федеративне Народне Републике Југославије одређиће министар унутрашњих послова народне републике на чијем подручју борави рок у коме ће бити дужан да напусти територију Федеративне Народне Републике Југославије. Овај рок не може бити краћи од три дана рачунајући од дана саопштења решења.

Ако странац у одређеном року не напусти територију Федеративне Народне Републике Југославије, министар унутрашњих послова народне републике одредиће место у коме ће боравити све док не напусти територију Федеративне Народне Републике Југославије. Ово место странци не сме напустити без одобрења министра унутрашњих послова народне републике на чијем са подручју налази, осим у случају кад напушта територију Федеративне Народне Републике Југославије.

Странац који без одобрења напусти место боравка одређено по претходном ставу казниће се за прекршај изношом казном до 10.000 динара или казном затвора до тридесет дана, а по извршењу казни биће принудљено да напушти територије Федеративне Народне Републике Југославије ако је држављанин суседке државе. Ако странак је држављанин суседне државе поступање се по претходном члану.

Члан 117

Док траје мера претеривања странцу је забрањен долазак на територију Федеративне Народне Републике Југославије.

Сирници који прехрани ову забрану казниће се изношом казном до 10.000 динара или казном затвора до тридесет дана, а по извршењу казни биће принудљено да напушти територије Федеративне Народне Републике Југославије ако је држављанин суседке државе. Ако странак је држављанин суседне државе поступање се по претходном члану.

Члан 118

Меру безбедности претеривања из земље извршије повереник унутрашњих послова српског односно грађевског народног одбора на чијем подручју странац борави.

Ако је претеривање из земље извршено уз казну строгог затвора или затвора, претеривање извршије повереник унутрашњих послова српског односно грађевског народног одбора из чијег подручја се налази казнено-направна установа из које је осуђен странак пуните воле слободу.

ДЕО ЧЕТВРТИ

ИЗВРИШЕЊЕ КАЗНИ, ВАСКИНО-ПОПРАВНИХ МЕРА И МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ПРЕМА МАЛОЛЕТНИЦАМА

ГЛАВА XI

ИЗВРИШЕЊЕ КАЗНИ СТРОГОГ ЗАТВОРА И ЗАТВОРА

Члан 119

Малолетни осуђени из казни строгог затвора или затвора у трајању прећи тек месец најдужију казну у казнено-направним домовима за малолетнике.

Лине које извршиле казну морају бити задржане у казнено-направном дому за малолетнике и после испуњења осамнаесте године живота ако казна још траје све док не започне изучавање заната или другу стручну обуку.

Члан 120

У казнено-направном дому за малолетнике осуђени се распоредују и смештају по трупама. Распоред у групе приликом издавања казни у споразуму са лекаром и васпитачем према узросту малолетника, њиховим начином сасобијама и врстама учиненог кривичног дела.

Члан 121

У казнено-направном дому за малолетнике организују се индустриске и занатске радионице, пољопривредна економија, као и стручна обука, културно-просветна, васпитна и физкултурна настава.

О извршењу ових мера стара се управник казнено-поправног дома.

За спровођење културно-просветне, васпитне и физичке наставе постоји група васпитача.

Члан 122

У казнено-поправном дому за малолетнике постоје стручне занатске и пољопривредне школе, а по потреби организује се допунска настава за опште образовање.

Ако у казнено-поправном дому за малолетнике не постоји појединачна школа за стручно образовање, осуђени малолетници могу их похађати ван дома под надзором васпитача.

Члан 123

Избор посла за осуђене малолетнике врши се према њиховим физичким способностима, личним особинама и наклоностима за одређену прсту посла.

Радно време за осуђене малолетнике краће је него радно време за одрасле осуђене. У радно време урачунава се и време проведено у школи.

Надзор над животом и радом малолетника врши васпитачи.

Члан 124

Малолетници може управник дома одобрити отсуство ради посете родитељима односно другим блиским сродницима. Отсуство не може бити дуже од четиринаест дана.

Време проведено на отсуству урачунава се у рок извршења казне.

Члан 125

Казну затвора до три месеца, као и остатак казне затвора или строгог затвора који по урачунатом притиску или истражном затвору не прелази три месеца, малолетници издржавају у затвору.

У затвору и на розду малолетници морају бити одвојени од одраслих осуђених.

Малолетници могу бити увостени само из раду који одговара њиховом узрасту и физичким способностима. Радно време траје највише шест часова.

Члан 126

Одредбе обог закона о издржавању казни строгог затвора и затвора и о управљању, стварању и надзору над казнено-поправним домовима за одрасле примене-њаве га и у казнено-поправним домовима за малолетнике уколико у овој глави закона није друкчије прописано.

Дисциплинска казна предвиђена у члану 58, став 2, тачка 2) и 3) овог закона не може се применавати према малолетницима, а казна из истог члана став 2 тачка 7) може се применити највише до седам дана.

Блиске одредбе о кућном реду у казнено-поправним домовима за малолетнике прописаће Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

ГЛАВА XII

ИЗВРШЕЊЕ ВАСПИТНО-ПОПРАВНИХ МЕРА

1. Васпитно-поправни домови

Члан 127

За извршење васпитно-поправних мера упућивања у васпитно-поправни дом постоје васпитно-поправни домови за малолетнике.

Мушки и женски лица смештају се у посебне васпитно-поправне домове или у један дом али одвојени једни од других.

Члан 128

Малолетник према коме је изречена васпитно-поправна мера упућивања у васпитно-поправни дом предаје се поверилишту унутрашњих послова српског односно градског народног одбора на чијем се подручју налази суд који је ову меру изрекао, да га упути у васпитно-поправни дом.

Малолетници се упућују у васпитно-поправни домове према распореду који одреди министар унутрашњих послова народне републике, односно Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 129

Васпитно-поправним дном управља управник који се стара о животу, раду и пренаспитељању малолетника.

У васпитно-поправном дому постоји саветодавни одбор који поред управника дома сачињавају шеф трупе васпитача и лекар дома.

Управник дома дужан је у свим важнијим питањима управљања дном и пренаспитељања малолетника саслушати мештана саветодавног одбора.

Надзор над васпитно-поправним домовима за малолетнике и старање о станову у њима врши министар унутрашњих послова народне републике.

Члан 130

Пренаспитељањем малолетника руководе васпитачи. Малолетници су подељени у групе. Сваком групом руководи један васпитач.

Члан 131

У васпитно-поправачком дому малолетницима се омогућује изучавање заната, стручно и основно образовање, рази чега се организују индустриске и занатске радионице, стручне занатске школе и школе за основно образовање.

Ако сваке школе не постоје у васпитно-поправачком дому, малолетници их могу похађати и ван дома под надзором васпитача.

Члан 132

Словни за пренаспитељање малолетника у васпитно-поправном дому јесте учење и рад. Радно време може трајати највише шест часова дневно. У радно време урачунава се и време проведено на учбу у школи.

Члан 133

Малолетници се могу кратати ван васпитно-поправног дома само у пратњи васпитача.

Родитељи могу посећивати малолетнике највише четири пута годишње, а друга лица само по одобретву управника дома.

Малолетници се могу доласкавати са родитељима, браћом и сестрама, а са другим лица са само ако добију одобрение управника дома.

Малолетничима може управљен дома одобрити отсуство до четрдесет дана ради посете родитељима односно другим блиским сродницима. Време проведено на отсуству урачунава се у боравак у васпитно-поправачком дому.

Блиске одредбе о унутрашњем уређењу васпитно-поправног дома прописаће се правилником о кућном реду који доноси Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 134

Малолетници су дужни придржавати се правила о кућном реду васпитно-поправног дома.

За изврде правила кућног реда могу се изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) опомена,
- 2) ухор,

- 3) амнистија пакта доносника до три месеца,
 4) забрза испаска из дома до четири дена и
 5) затвор у посебној просторији до 2 часа дана, већуке три дана узастопе.

Министарски креатарнички управник дома.

Члан 135

Ако малолетник својим радом и исплатом показа да га подржава током дне да му се могу скратити боравак у истој конфискованим дому или да се мора из дома учини отпустим уврштичким управником дома, по саслушању саветника судара, дозвоље се о томе образложити брзом наставном ступу.

Малолетници не се отпусте из васпитно-надзорног дома кад истекне време на које је у дом узубен, односно кад суд одређе да се малолетник отпусти из дома чим приложи тој доказате.

2. Васпитне установе за малолетнике

Члан 136

Васпитно-надзорни мери упућивања у гаситну установу извршује се сменјајем малолетника у гаситну установу која је за ту сврху одређена.

За извршење касније-поправне мере упућивања у гаситну установу коју ће оснивати посебне васпитне установе или хонораби посебне васпитне установе.

У васпитним установама мужчи и женска лица морају бити одвојејача једна од другог.

У које ће се васпитне установе упућивати малолетници посма којима је највећа одређена и уређење оних установа прописавају једна западне републике га имендатог савета за народну одбрану и социјалну политику и савета за промет, науку и културу западне републике.

Члан 137

Кад се извршиле мере упућивања у гаситну установу, известиће се о томе обоним стручњакству из свог подручја. Орган стручњакства узвиже малолетника у одређену гаситну установу.

Члан 138

Следи је члан 138 овог закона тражијући се и према малолетницима који су упућени у гаситну установу.

ГЛАВА XIII

ИЗВРШЕЊА МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

Члан 139

Статте чл. 111—114 овог закона примењују се и према малолетницима.

ГЛАВА XIV

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 140

Прописи донети на основу Закона о извршењу казни од 12. октобра 1948. године и рати његове примене остају на снази, уколико иначе у супротности са овим законом, док се не донесу нови прописи.

Члан 141

Ненизвршне казне конфискације имовине по пресудама које су постале прописане пре ступња па снагу овог закона, извршиће се по прописима овог закона.

Ликвидација обезбеђа и потрагивања из конфисковане имовине физичких и правних лица по којима је конфискација спроведена посle 19. марта 1949. године извршиће се по арбитарном Уредбе о ликвидацији овога наставног конфискационог имовине („Службени лист ФНРЈ”, бр. 20/49), с тим да рокова из члана 7 уредбе теку од дана ступња из снаге овог закона.

Члан 142

Министар народне отпоре може оснивати војне затворе за издржавање јавних војних лица које време издавању овог закона извршују органи Министарства народне отпоре и у складу са одредбама овог закона прописати што је потребно у вези са изаправљањем тих лица.

Задашћеља дата овим законом Министру унутрашњих послова ФНРЈ има у погледу затвора и душа из простираје става Министар народне отпоре.

Члан 143

Остављају се Министар унутрашњих послова ФНРЈ да по потреби доноси блиске прописе за спровођење извршба овог закона, уколико овим законом није дочиње одређено.

Члан 144

Стављају се на снагу овог закона престављу важнији Закон о извршењу казни од 12. октобра 1948. године и Закон о конфискационим имовинама и о извршењу конфискације од 27. јула 1946. године.

Члан 145

Овај закон ступа на снагу тридесет дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Президијум Народне скупштине
 Федеративне Народне Републике Југославије
 Секретар, др Иван Радар, с. р.
 Миле Ђорђевић, с. р. Претседник, др Иван Радар, с. р.

437.

На основу чл. 1 Закона о извршењу Владе ФНРЈ за доношење уредбе на питањима из већине пра-вреде, на предлог Претседника Савета за саобраћај и везе Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О НАДЛЕЖНОСТИ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ И КОНТРОЛУ ЦЕНА И ТАРИФА

Члан I

Члан 8 Уредбе о надлежности за одређивање и контролу цене и тарифа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 63/50) мења се и глед:

„Претседник Савета за саобраћај и везе Владе ФНРЈ у споразуму са Министром финансија ФНРЈ и Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ пропи-сује следеће тарифе:

за услуге железничког превоза,
 за услуге поморског превоза,

за поштанско-телефонско-телефонске услуге.

Претседник Савета за саобраћај и везе Владе ФНРЈ, у споразуму са Министром финансија ФНРЈ, доноси прописе о одређивању вантарифских поиз-